

Antonius van Paduagemeenschap

Zondag 21 februari 2021

1^e zondag Veertigdagentijd

Openingslied

1,2,3,4 Hoort hoe God met men - sen om - gaat,
hoe Hij zijn be - lof - te houdt, die de mens van
hoe Hij deed met A - bra - ham, die Hij na - ge -
hoe Hij ons een Die - naar zond, die met lief - de
hoe wij Hem ter har - te gaan, die ook hier tot

1 den be - gin - ne a - dem geeft en gaan - de houdt.
2 slacht be - loof - de tal - rij - ker dan kor - rels zand.
3 als zijn wa - pen ons voor-goed aan zich ver - bond.
4 ons zal spre - ken als wij vra - gen naar zijn Naam.

Openingswoord

Heer ontferm U

Heer , ont - ferm u, Chris - tus, ont-ferm u,
Heer, ont-ferm u o-ver ons, Heer, ont-ferm u o-ver ons.

Gebed

Eerste lezing *Genesis 9, 8-15*

Ook zei God tegen Noach en zijn zonen: 'Hierbij sluit ik een verbond met jullie en met je nakomelingen, en met alle levende wezens die bij jullie zijn: vogels, vee en wilde dieren, met alles wat uit de ark is gekomen, alle dieren op aarde. Deze belofte doe ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen. En dit', zei God, 'zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie en alle levende wezens bij jullie. Ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde. Wanneer ik wolken samendrijf boven de aarde en in die wolken de boog zichtbaar wordt, zal ik denken aan mijn verbond met jullie en met al wat leeft, en nooit weer zal het water aanzwellen tot een vloed die alles en iedereen vernietigt'.

Tussenzang

Heer on - ze Heer, hoe zijt Gij aan - we - zig en hoe on -
zeg - baar ons na - bij. Gij zijt ge - sta - dig
met ons be - zig, on - der uw vleu - gels rus - ten wij.

Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen
en niemand heeft U ooit gezien.
Maar wij vermoeden en geloven
dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.

Evangelie Marcus 1, 12-15

In die tijd dreef de Geest Jezus naar de woestijn. Veertig dagen bracht Hij in de woestijn door, terwijl Hij door de satan op de proef werd gesteld. Hij verbleef bij de wilde dieren en de engelen bewezen Hem hun diensten. Nadat Johannes was gevangen genomen ging Jezus naar Galilea en verkondigde Gods Blijde Boodschap. Hij zei: "De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij; bekeert u en geloof in de Blijde Boodschap".

Overweging en orgelspel

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God, de almachtige Vader, Schepper van hemel en aarde.
En in Jezus Christus, zijn enige Zoon, onze Heer; die ontvangen is van de heilige Geest, geboren uit de maagd Maria; die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd gestorven en begraven; die neergedaald is ter helle, de derde dag verreezen uit de doden; die opgestegen is ten hemel en zit aan de rechterhand van God, de almachtige Vader.
Vandaar zal Hij komen oordelen de levenden en de doden;
Ik geloof in de heilige Geest; de heilige katholieke kerk, de gemeenschap van de heiligen, de vergeving van de zonden, de verrijzenis van het lichaam en het eeuwig leven.-Amen.

DIENST VAN DE TAFEL

De kaarsen van de 7-armige kandelaar worden aangestoken

Muziek

Gebed over de gaven

Intenties

Tafelgebed

Voorg: Weinig zekerheden, God, zijn ons gegeven. Het leven is: onderweg zijn, soms op zoek naar U. U, die ons steeds weer roept uit de woestijn, uit angst en duisternis, uit onze eenzaamheid.

Heimwee naar een beter, een goed leven drijft ons voort en maakt ons tot een volk onderweg. Als wij ons vestigen willen in de zelfgenoegzaamheid van onze eigen idealen roept U ons terug uit de blindheid van die kleine vrede met onszelf. Dan laat U profetenzeggen dat wij moeten opbreken.

Tot mensen afgedwaald op zijwegen en kronkelpaden, zittend langs de weg zonder uitzicht komt telkens weer het woord van die grootste der profeten Jezus van Nazareth, de Mensenzoon die tot ons zegt: Ik ben voor jou de Weg – de Waarheid – en het Leven.

Zijn weg was: onbaatzuchtigheid en zelfvergeten liefde. Blinde en uitgetelde mensen riep Hij op om zijn weg te volgen. In hun midden kon Hij pas goed zeggen: jouw zwakheid is de mijne, jouw zonde is de mijne en samen proberen wij mens te worden.

Diezelfde Jezus zei ook: Ik geef u als afscheid een heilig teken. Om nooit te vergeten wat ik u mijn leven lang heb willen zeggen.

Toen nam Hij het brood, zegende het, brak het en zei: Neemt en eet, dit is mijn Lichaam, gebroken voor u. Daarna nam Hij de beker, zegende hem, gaf hem aan zijn leerlingen en zei: Drinkt hier allen uit, want dit is de beker van mijn Bloed - van een nieuw verbond - vergoten tot vergeving van alle zonden. Blijft dit doen tot gedachtenis aan Mij.

Stuur ons, God, zo op weg in de geest van deze mens: Uw Zoon Jezus Christus; dat wij samen nieuwe wegen durven gaan, dat wij niemand verloren laten lopen, dat wij elkaar bemoedigen en tot steun zijn.

God, onze Vader; laat ons mensen worden die bij dit brood en deze wijn tot elkaar durven zeggen: Ik heb jou nodig en jij mij, want we moeten samen mens zien te worden, samen toekomst maken in Naam van Hem die zijn leven deelde met alle mensen.

God, onze Vader, schenk ons de Geest, die niet alleen uw Zoon bezielde, maar ook alle mensen, die Hem op zijn weg gevolgd zijn. Verbonden met hen bidden wij de woorden die Jezus zelf gegeven heeft:

Allen: *Onze Vader, die in de hemel zijt, uw naam worde geheiligd, uw rijk kome, uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel. Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren, en breng ons niet in beproeving maar verlos ons van het kwade. Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de Heerlijkheid. Amen*

Vredesgebed en vredeswens

Uitnodiging tot communie

Lied:

1. Hoe ver- der on- ze o- gen
rei- ken hoe ver- der weg de ber- gen
wij- ken van rood en goud ons toe- ge-
zegd en dood de grond en on- der
bo- ven zwart mas- ker voor de zon ge-
scho- ven on- tij on- geest on- land on- recht.

In zoveel woestijnen gevangen
begraven wij ons diepst verlangen:
dat ooit een land van licht zal zijn,
een stad gegrond op recht en rede,
een hart dat weet, een huis van vrede -
wij zouden daar geboren zijn.

Hoog land zo ijl zo weggezweven
naar jou toe dwalen al mijn wegen
uit diepten waar geen voeten gaan.
Hoe zou ik ooit jou niet behoren.
O stem geklonken in mijn oren
nog onvergeten, onverstaan.

Voorbeden *Na iedere voorbede bidden wij:*
Liefdevolle God, verhoor ons gebed

Zegen

Slotlied

God roept de mens op weg te gaan

1. God roept de mens op weg te gaan.
1. zijn le - ven is een reis:
1. 'Ver - laat wat gij be - zit en ga
1. naar 't land dat ik u wijs'.

Het volk van God was veertig jaar, een mensenleven lang,
Op weg naar het beloofde land, het land van Kanaan.

'De mens leeft niet van brood alleen', zo hebben zij geleerd,
en niet beproeven zult gij Hem die het heelal beheert.

Heer, geef ons moed en doe ons gaan uw weg door de woestijn
en laat uw Zoon een laaiend vuur, de nieuwe Mozes zijn.

Gezegend zijt Gij, Eeuwige; die ons het leven geeft:
stem die al voor de eerste mens belofte bent geweest.

Vastenactie

In de Vasten vragen wij wederom uw hulp voor de 'Frans van der Lugt school' voor vluchtelingen. U kunt uw bijdrage geven in de blauwe bus achter in de kerk. Ook kunt u uw gift overmaken: NL85 INGB 0000 82 82 28 t.n.v. St. Claverbond, Libanon. Vermelding: JRS Libanon.